

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

החלטה 13-14

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ – עו"ד יונתן ברג

לבין:

הנקבל

ד"ר נורברט קורלנד

ע"י ב"כ – עו"ד ערן קייזמן

ה ח ל ט ה

העובדות והקובלנה

1. בתקופה הרלוונטית לכתב הקובלנה, היה הנקבל, ד"ר נורברט קורלנד (להלן – **הנקבל או ד"ר קורלנד**), רופא מורשה.

ביום 31.8.2011 הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בעז לב, קובלנה כנגד הנקבל, שעיקריה כדלהלן:

בתאריכים שונים בשנת 2008 ייבא הנקבל תרופה בשם גואיפינזין מחו"ל, כחומר גלם להכנת קפסולות באופן עצמאי, ללא אישור משרד הבריאות ובניגוד לסעיף 47ב. (ב) לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981. הנקבל רקח בעצמו קפסולות של התרופה הנ"ל, בניגוד להוראות סעיף 42(א) לפקודה.

2. עוד נטען כנגד הנקבל, כי בתקופה הנ"ל הוא ניפק תרופות למטופלים שונים, ללא אישור המנהל ובניגוד להוראות פקודת הרופאים; מסר למטופליו מרשמים לתרופות, בניגוד להתוויות של התרופה וללא אישור משרד הבריאות; ביצע ניסויים קליניים בחולים מבלי לקבל אישור מוועדת הלסינקי, כנדרש;

עוד נטען בקובלנה, כי הנקבל הציג עצמו לפני חולים כרופא אורטופד, כריאומטולוג ומומחה לכאב, וזאת בניגוד לסעיפים 9 ו-49 לפקודה.

בגין המעשים הללו, נטען בכתב הקובלנה כי הנקבל גילה התנהגות שאינה הולמת רופא וכן גילה התרשלות חמורה במילוי תפקידו כרופא מורשה, כאמור בסעיפים 41(1) ו- (3) לפקודת הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז-1976 (להלן – הפקודה), בהתאמה.

דו"ח הוועדה

3. בעקבות הגשת הקובלנה, מונתה ועדת משמעת כדי לדון בה, בהרכב: ד"ר מיכאל דור - יו"ר; פרופ' יעקב גוזל ועו"ד יגאל חיות - חברים. בפתח הדיון הכחיש הנקבל, תחילה את מרבית העובדות המפורטות בכתב הקובלנה, והודה במקצתן. מאוחר יותר, בישיבת הוועדה מיום 29.3.12, חזר בו הנקבל מכפירתו במרבית סעיפי הקובלנה והודה ברובן.

לאחר שמיעת טיעוני ב"כ הצדדים, החליטה הוועדה להרשיע את הנקבל במעשים המיוחסים לו בכתב הקובלנה, המהווים עבירה של התנהגות בלתי הולמת רופא, כאמור בסעיף 41(1) לפקודה.

בדוח שגישה ביום 17.9.113, החליטה הוועדה לזכות את הנקבל מהעבירה של גילוי רשלנות חמורה במילוי תפקידו, לפי סעיף 41(3) לפקודה, שכן לדעתה:

"לאחר בחינת מעשיו ומחדליו של הנקבל, כאמור בכתב הקובלנה, אשר רובם ככולם עסקו באי-קיום הוראות חוק ונהלים רפואיים, וכאשר לא נטען כי נגרם נזק למטופליו של הנקבל בעקבות התנהגותו – הוועדה סבורה כי מעשיו ומחדליו של הנקבל אינם מגיעים לכדי רשלנות חמורה כנדרש בפקודה ולפיכך, אינה מרשיעה אותו בסעיף 41(3) לפקודה".

4. במסגרת הטיעונים לענש - לאחר הרשעתו של הנקבל - טען ב"כ הקובל כי מעשיו של הנקבל מהווים חריגה מהנורמות והכללים המקובלים לפיהם, אסור לרופא לרקוח תרופות ולנפק אותן למטופליו. לטענת ב"כ הקובל, נוכח מעשיו החמורים של הנקבל, יש להתלות את רישיונו לתקופה של ארבעה חדשים.

ב"כ הנקבל ציין את נסיבותיו האישיות של הנקבל, שעלה מצרפת ופתח מרפאה כרופא כללי. מאז גילוי הפרשה בשנת 2008, קרסה מרפאתו הפרטית, ומטופלים חדלו מלבקר במרפאה. כמו-כן הוא סובל מסכרת חריפה, ומצב בריאותו אינו טוב. ב"כ הנקבל ביקש שלא להתלות את רישיונו של הנקבל, ולהסתפק באמצעי משמעת של נזיפה, גם נוכח חלוף הזמן (חמש שנים) מאז האירוע.

הנקבל העיד אף הוא בפני הוועדה, וביקש להתחשב במצבו הקשה, ובנזקים שנגרמו לו ולמרפאתו בעקבות הפרשה. הנקבל עובד עתה כרופא מחליף בקופת חולים לאומית ובמלר"ם.

5. בבואה להטיל על המשיב את אמצעי המשמעת הראוי, קבעה הוועדה בזו הלשון:

"לאור ריבוי העבירות וחומרתן אנו מוצאים כי הנקבל הפר את החוקים וההוראות בצורה חמורה, ובכך הפר את כל אותן נורמות ההתנהגות עליהן מושתתים ערכי מקצוע הרפואה המצופים מרופא. במעשיו דבקו גם חוסר הגינות ויושר".

הוועדה ציינה בדוח המשלים שהגישה ביום 27.3.14, גם את הנימוקים לקולה בפרשה זו, והם נסיבותיו האישיות של הנקבל, גילו המבוגר ומצבו הסוציאקונומי, וכן הזמן שחלף מאז האירועים ועד היום.

בהתחשב במכלול ההשיקולים והאינטרסים, הגיעה הוועדה למסקנה כי נסיבות המקרה:

"מצדיקות העדפת אינטרס הציבור על פני האינטרס הפרטי של הנקבל ומחייבות החמרה בענישה".

אשר כל כן, ממליצה הוועדה להתלות את רישיונו של הנקבל למשך שלושה חדשים.

החלטה

6. נראית לי עמדת הוועדה הנכבדה, אשר שקלה כהלכה את נסיבות המקרה המצער לאשורן, ונתנה דעתה הן לנסיבות לחומרה והן לנסיבות המקילות. אף אני בדעה, כי התנהגות כגון זו מצד רופא מורשה, ראוייה לתגובה הולמת ולענישה מכבידה, כאשר נסיבותיו האישיות של הנקבל נדחות מפני האינטרס הציבורי.

7. לפיכך, הנני מורה על התליית הרישיון של הנקבל, ד"ר נורברט קורלנד, למשך שלושה (3) חדשים, החל מיום 1.7.14.

ניתן היום 24.4.14, כד ניסן התשע"ד.

יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)